

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Iacobvs Omphalivs Scaligero XX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

uit, multos secundiori elatos oppressit inuidia. Sed neq. illa te contemptum vnquã habuit. non enim nouit te, aut tu illã. Luculenter autẽ non solum conspectiorẽ offert, sed etiã gratiorẽ. Hoc est vti rebus præsentibus, possidere præteritas, occupare futuras. Hoc est tibi vixisse sapienter, vt exemplo tuo viuamus alius vtiliter. Magnitudinẽ tuam neque capere tu, neque te illa queat. Sed nos quoq. sapientiã tuã sumus pars, quã tamen tibi nulla decessit. Diuina profecto res, quẽ excipitur, neq. perit: deciditur, neq. minuitur: exercetur, neq. fathiscit. Equidem, Bergi, scio alios tibi dicasse sua, scio mihi proponi alios, quibus nostra dicare possim. Verum quod illi fecere sapienter, vt augustiores facerẽt labores suos, id mihi non fuisse committendũ puto, si sequutus essem meliora. Sed neq. tu hæc inter illa aspernari ob copiam debeas, qui verã copia: etiam actor esses, & dominus, neq. illi nos apud te contemnere qui agamus quod instituere.

Reliqua desiderantur.

IACOBVS OMPHALIVS
SCALIGERO XX.

ET antea iucundissimã ex ea, quã tecum mihi, cum studio meo, tum iudicio tuo, atque

atque incredibili humanitate, constituta est, consuetudine capiebam voluptatem, & nuper ex doctissimis tuis ad me literis, nominis ac famæ æternitatē mihi videor accepisse. Cupiebā enim pro mea summa & perpetua in te veneratione, studia tibi mea omnia probari: quē nascentis laudis auctorem atq. principē mihi proposuissem, eundem quoq. speratæ dignitatis fautorem aliquando habere. Cuius me deuotionis, admirabili excellentis naturæ tuæ bonitate conuictū esse, id serio gaudeo atq. triumpho. ita nihil mihi præclarius ad obscuri nominis mei, & nulla ingenii gratia illustris vel prædicationē, vel existimationē accidere potuit, quam ut tuo iudicio ad aliquā mei commēdationem abuterer. Sic enim semper iudicauit, cum multæ sint artes, quibus laudis & gloriæ admiratio paratur, nullam tamen aliam ad solidæ & omni seculorum memoria victuræ gloriæ amplitudinē esse viam, quam a sapientibus viris & bene a natura constitutis diligi atque obseruari: nullam diuturniorem nominis nobilitatem, quam quæ propter animi virtutem ab iis nobis datur atque defertur, quorum præstans ingenii, eruditiones, ac gloriæ admiratio cum omni posteritate adæquatur. Sed graues me cogitationes

tationes perturbant, ne quem laude atque honoribus amplificandum mihi suscepissem eius iudicio propter eruditionis egestatem, satisfacere nequeam. Emetiar tamen animum tibi meum, & studii officiique diligentia fortasse aliquando consequar, vt beneficium referre videar voluisse. A te vero maiorem in modum peto, atque gratia contendendo, vt tuum Omphalium, qui se totum ad nominis tui amplitudinem conuertit, quibus possis, rebus ornes. Hoc certe a te vix impetrare audeo, vt me in regiam professionem literis tuis iis commendes, quos in illustri apud Regem gratia esse arbitraris. Vale. Cal. Iul.

IULIVS CÆSAR SCALIGER

ARNOLDO FERRONO ATTICO

S. XXI.

NIMIVM mihi tribuis tu, Attice, nimium vero multum, qui & nota ab aula scribas homo occupatissimus, vir patricius, Senator, & priuato, & abhorrenti a tumultibus publicis, fremitu populari, toti suo, immo non suo, sed aliorum: atque iccirco qui non istorum sim, qui nullius sunt, primum hoc: deinde qui non iam hortaris, sed

G

metia